

Maar ik, als ik treurig ben, geniet ik deelneming en medelijden, zeide de tweede, en als mijn hart vol blijdschap en dank is, dan word ik nog grooter zegen deelachtig.

Wonderbaar! Bij mij hebben de menschen geen geduld meer om te luisteren, als ik nog maar de helft van mijn lijdensgeschiedenis verteld heb, en die houden ze voor verzonnen. Maar ze zouden zich mijn lot toch niet aantrekken, al geloofden zij mijn woorden, zeide de klagende bedelaar verder.

Wat verschil met mijn positie! riep de ander. Ik kan nooit te dikwijls van mijn lijden en smarten spreken, en mag met al mijn verdriet en smart komen, en — opmerkelijk! — zóó groote belangstelling toont men in mij, dat men beter weet wat ik noodig heb, dan ik dit zelf weet.

Maar aan welk huis bedelt gij dan toch? vroeg hierop de verbaasde toehoorder.

Aan de hemeldeer, antwoordde de gevraagde. O, en ik bedel bij de menschen in de stad, gaf de ongelukkige bedelaar weer.

Dan is het geen wonder, dat gij het bedelen moede geworden zijt, antwoordde de ander. Ga met mij mede en probeer het ook eens aan de hemeldeer. Als gij daar ook uw standplaats kiest, dan zult gij nooit teleurgesteld worden, nooit een onvriendelijk hard woord hooren, en nooit ledig weggezonden worden.

Blijde Boodschap.

Een vraag.

Gij zijt op aarde slechts een gast;
Een spanne tijds is u gegeven;
Valt 't u zoo moeilijk zóó te leven,
Dat ge and'ren nimmer zijt tot last?

Moeders Slaopliedeke.

Het zunneken is er al ondergegaan;
Het maontje klimt langzaam umhoog,
En tuurt, kookeloerend deur 't loof van de laon,
Naor binnen met vriendelik oog;
Het vraogt of de kiendjes naor bed zin gebracht,
En zeit tot ons jungske: slaop wel, goeie nacht!

De veugeltjes zingen en vliegen nie meer,
Ze sluumren ien 't gruum van de boóm,
De kupkes gedekt onder vleugel en veër,
En droomen 'en liefliken droom;
De vleermuuskes fleddren en fluusteren zacht:
't Is tied veur 'et jungske; slaop wel, goeie nacht!

Alle eendekes zwemmen ien 't waoter nie meer,
Ze hompelden kwakkend naor 't hok;
Het haontje riep kukeleku! nog 'en keer,
En goeng met de kiepkjes op stok;
De kikkertjes kwaoken ien 't lies van de gracht
Hun lied veur 'et jungske: slaop wel, goeie nacht!

Slaop wel, goeie nacht! roept het jungske hun toe
Met dat ie ien 't kribbeke stapt;
Dan kriegt ie op 't veurheufd 'en kruuske van moe,
En kus op 'et munje da 't klapt;
Gods Engeltje houdt bij zien bedje de wacht:
Tot mergen, mien jungske; slaop wel, goeie nacht!

Pastoor v. MEURS.

Ongeweende tranen.

Wel hem, die nog schreien mag,
Als hem rampen overkomen;
Als de dood hem slag op slag
Lieve vrienden heeft ontnomen.
Tranen zijn dan medicijn;
Laat ze dus maar rijk'lijk vallen:
Ongeweende tranen zijn
Wel het smartelijkst van allen.

E. GERDES.